

BANNTRACH COGAIDH

AN T-URRAMACH IAIN MACLEÒID

Sgaoil i aodach air gàrradh;
Briogais bhàn is lèine gheal.
Crios gorm leathann,
Còrd geal caol.
Bha mi air clach ri taobh,
Bonaid cruinn air mo cheann,
Bonaid m' athar.
Deise ghorm na stiallan
Mar reub iad bho chorp i
Nuair fhuair iad e
Fuar bàite air an tràigh,
Air a pasgadh le làmhan gràidh
Is cridhe brist'
Mar deise rìgh dol gu banais.

Carson tha thu dol uair sa mhìos
Don phost office nad aodach dubh
Le cridhe trom
's a' tilleadh feasgar
Is leabhar a' pheinnsein nad làimh?
Carson a thog thu mi nad uchd
'S do cheann crom,
Is fhliuch thu m' aodann le do dheòir
Nuair thuirt mi,
"Mhàthair, cà' il m' athair?"

Aon là san sgoil
Sheas sinn sàmhach dà mhionaid
A' cuimhneachadh
Air laoich a' Chogaidh Mhòir,
Is ruith mi dhachaigh na mo dheann
A dh'innse dhi,
"Cha bhi cogadh tuilleadh ann."

Oidhche gheamhraidh rinn i snìomh.
Shuidh mi ri taobh;
Bha ceann dol liath
'S i fhathast òg.
An lùib an t-snàth chaidh
fuiltean mìn
Mar shìoda measg an dubh.
Thuirt i, "Glèidh cuimhn' orms'
Nuair chì thu m' fhalt an lùib an t-snàth
'S nach bi mi ann."
'S mar thubhairt bha.

Rinn iad d' uaigh ri taobh nan tonn,
Cha chlisg thu chaoidh aig gaoth no stoirm.
Sibh sin cho rèidh, thu fhèin 's an cuan.
Cha toir e tuilleadh uat do ghràdh.

Nach math gun tug am bàs thu tràth,
'S nach fhac' thu cogadh ùr nad latha,
'S nach fhac' thu mise falbh don bhlàr,
Le deise ghorm is bonaid cruinn
Mar bh' air m' athair
Nuair fhuair iad marbh e,
Aig a' Bhràigh.

